

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Tos/66/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1516010173
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Molnárová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1516010173.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Molnárovej a členov senátu JUDr. Denisy Mészárosovej a JUDr. Petra Štífta v trestnej veci obžalovaného W. B., stíhaného pre zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, o sťažnosti obžalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V zo dňa 16.6.2016, sp.zn. 2T/32/2016, na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave dňa 19. júla 2016 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. b) Tr.por. sa sťažnosť obžalovaného W. B.S., I.. XX.X.XXXX z a m i e t a.

odôvodnenie:

Senát Okresného súdu Bratislava V („prvostupňový súd“) uznesením zo dňa 16.6.2016, sp.zn. 2T/32/2016, v bode I. podľa § 79 ods. 3 Trestného poriadku („Tr.por.“), § 72 ods. 1 písm. b) Tr.por. zamietol žiadosť obžalovaného W. B. o prepustenie z väzby na slobodu, v bode II. podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr.por. nenahradil väzbu u obžalovaného dohľadom probačného a mediačného úradníka a v bode III. podľa § 80 ods. 1 písm. b) Tr.por. neprijal ako náhradu väzby písomný sľub obžalovaného.

Proti tomuto uzneseniu podal písomným podaním doručeným na tunajší súd dňa 14.7.2016 sťažnosť obhajca obžalovaného V.. W. L.. Poukázal na ustanovenia § 76 ods. 1 Tr.por. a § 2 ods. 2 Tr.por. s tým, že obmedzenie ústavou zaručenej osobnej slobody väzbou má mať preventívny a zabezpečovací účel, ale nie represívny účel a pokiaľ taký významný zásah do osobnej slobody nie je nevyhnutný alebo jej účel je možné dosiahnuť aj inými prostriedkami, je toho názoru, že je ich potrebné uprednostniť pred väzbou. Vzhľadom k tomu žiadal prepustiť obžalovaného z väzby na slobodu, eventuálne väzbu nahradíť dohľadom probačného a mediačného úradníka resp. písomným sľubom, pretože doposiaľ trvanie väzby nie je v súlade s jej účelom.

Spis bol predložený tunajšiemu súdu na rozhodnutie o sťažnosti dňa 12.7.2016.

Podľa § 193 ods. 1 Tr.por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak

- a) nie je prípustná,
- b) bola podaná oneskorene, neoprávnenou osobou, osobou, ktorá sa jej výslovne vzdala alebo ktorá znovu podala sťažnosť, ktorú už predtým výslovne vzdala späť, alebo
- c) nie je dôvodná.

Krajský súd v Bratislave ako nadriadený súd (ďalej „sťažnostný súd“) na podklade podanej sťažnosti zistil, že sa nemôže vecou zaoberať z meritórneho hľadiska, t. j. splniť si prieskumnú povinnosť podľa § 192 ods. 1 Tr.por., pretože sťažnosť bola podaná oneskorene, čo vyplýva z nasledujúcich skutočností.

Z predloženého spisového materiálu vyplýva, že na Okresný súd Bratislava V bola dňa 24.3.2016 podaná Okresnou prokuratúrou Bratislava V obžaloba č.k. 4Pv 558/15/1105-58 na W. B. pre zločin

sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na skutkovom základe v nej uvedenom.

Obžalovaný W. B. písomným podaním doručeným na prvostupňový súd dňa 27.5.2016 požiadal o prepustenie z väzby na slobodu, pričom súčasťou žiadosti bol písomný sľub obžalovaného.

O tejto žiadosti rozhodol prvostupňový súd na neverejnom zasadnutí dňa 16.6.2016, ktorého sa nezúčastnil obhajca obžalovaného V. W. L., ktorý svoju neúčasť ospravedlnil e-mailom zo dňa 16.6.2016 (č.l. 356). Zo zápisnice o neverejnom zasadnutí vyplýva, že po vyhlásení uznesenia sa prokurátor vzdal práva podať sťažnosť a obžalovaný si ponechal lehotu na vyjadrenie. Zo spisu nevyplýva, že by samotný obžalovaný následne sťažnosť podal. Zápisnica o neverejnom zasadnutí, ktorej súčasťou bolo plné znenie uznesenia s odôvodnením a poučením, bola následne správne doručované na úkone neprítomnému obhajcovi, ktorý ju prevzal podľa doručky dňa 27.6.2016, teda posledný deň lehoty, kedy mohol obhajca v mene obžalovaného podať sťažnosť, bol 30.6.2016. Obhajca však podal sťažnosť až dňa 14.7.2016, pričom v uznesení bol správne poučený o možnosti podať sťažnosť v lehote troch dní od oznámenia uznesenia.

Podľa ustálenej súdnej praxe ak je sťažnosť podaná oneskorene, musí byť bez ďalšieho zamietnutá uznesením z formálnych dôvodov a nadriadený orgán (v tomto prípade sťažnostný súd) nie je oprávnený na základe takto podanej sťažnosti meritorne (vecne) posudzovať napadnuté uznesenie a konanie predchádzajúce vydaniu uznesenia.

Na základe uvedeného sťažnostný súd rozhodol o zamietnutí oneskorene podanej sťažnosti podľa § 193 ods. 1 písm. b) Tr.por.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.